

Zaznajomiwszy się z powyższymi konwencją, aneksami, notami, protokółami i wzorami, uznaliśmy je i uznajemy za słuszne zarówno w całości jak i każde z postanowień w nich zawartych; oświadczamy, że są przyjęte, ratyfikowane i potwierdzone i przyrzekamy, że będą niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego wydaliśmy akt niniejszy, opatrzone pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 15 kwietnia 1932 r.

(—) I. Mościcki

Przez Prezydenta Rzeczypospolitej
Prezes Rady Ministrów:

w z. (—) Wł. Zawadzki

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) August Zaleski

L. S.

Après avoir vu et examiné lesdits Convention, annexes, notes, Protocoles et modèles y joints, Nous les avons approuvés et approuvons en toutes et chacune des dispositions qui y sont contenues; déclarons qu'ils sont acceptés, ratifiés et confirmés et promettons qu'ils seront inviolablement observés.

En foi de Quoi Nous avons donné les Présentes, revêtues du Sceau de la République.

A Varsovie, le 15 avril 1932.

(—) I. Mościcki

Par le Président de la République
p. Le Président du Conseil des Ministres:

(—) Wł. Zawadzki

Le Ministre des Affaires Étrangères:

(—) August Zaleski

L. S.

727.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 8 września 1932 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych: 1) konwencji handlowej i nawigacyjnej między Polską a Rumunją, podpisanej w Warszawie dnia 23 czerwca 1930 r. wraz z protokołem końcowym, 2) dwóch not, dołączonych do konwencji, a wymienionych tegoż dnia 23 czerwca 1930 r. między Rządem Polskim a Rządem Rumuńskim w sprawie kukurydzy i rur żeliwnych, oraz dołączonych do powyższej konwencji: 3) protokołu z dnia 23 czerwca 1930 r., dotyczącego polsko-rumuńskiej konwencji weterynaryjnej w sprawie przywozu zwierząt oraz surowych produktów zwierzęcych, 4) konwencji weterynaryjnej między Polską a Rumunją, podpisanej wraz z protokołem końcowym w Warszawie dnia 23 czerwca 1930 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w wykonaniu art. 33 konwencji handlowej i nawigacyjnej między Polską a Rumunją, podpisanej w Warszawie dnia 23 czerwca 1930 r., nastąpiła w Bukareszcie dnia 23 sierpnia 1932 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższej konwencji i dołączonych do niej: 1) protokołu końcowego, 2) dwóch not, wymienionych dnia 23 czerwca 1930 r. między Rządem Polskim a Rządem Rumuńskim w sprawie kukurydzy i rur żeliwnych, 3) protokołu z dnia 23 czerwca 1930 r., dotyczącego polsko-rumuńskiej konwencji weterynaryjnej w sprawie przywozu zwierząt oraz surowych produktów zwierzęcych i 4) konwencji weterynaryjnej między Polską a Rumunją, podpisanej wraz z protokołem końcowym w Warszawie dnia 23 czerwca 1930 r.

Minister Spraw Zagranicznych: August Zaleski

728.

KONWENCJA O WYSTAWACH MIĘDZYNARODOWYCH

podpisana w Paryżu dnia 22 listopada 1928 r.

(Ratyfikowana zgodnie z ustawą z dnia 25 lutego 1932 r. — Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 281).

Przekład.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

MY, IGNACY MOŚCICKI,

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tem wie-
dzieć należy, wiadomem czynimy:

Dnia dwudziestego drugiego listopada tysiąc
dziewięćset dwudziestego ósmego roku podpisana

AU NOM DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE,

NOUS, IGNACY MOŚCICKI,

PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE,

à tous ceux qui ces présentes Lettres verront,
Salut:

Une Convention concernant les Expositions In-
ternationales et un Protocole de Signature y annexé

została w Paryżu konwencja o wystawach międzynarodowych wraz z dołączonym do niej protokołem podpisania o następującem brzmieniu dosłownem:

ayant été signés à Paris le vingt-deux novembre mil neuf cent vingt-huit, Convention et Protocole dont la teneur suit:

KONWENCJA

o wystawach międzynarodowych.

Podpisani, pełnomocnicy poniżej wyszczególnionych rządów, zebrani w Paryżu na konferencji w dn. od 12 do 22 listopada 1928 r., zgodzili się za wspólną zgodą i z zastrzeżeniem ratyfikacji na następujące postanowienia.

Tytuł I.

Definicje.

Artykuł 1.

Postanowienia niniejszej konwencji dotyczą wyłącznie oficjalnych wystaw międzynarodowych, względnie wystaw oficjalnie uznanych.

Niezależnie od nazwy, każdy pokaz uznany jest za oficjalną wystawę międzynarodową, względnie za wystawę oficjalnie uznaną, o ile państwa zagraniczne zostały na ten pokaz zaproszone drogą dyplomatyczną, o ile pokaz ten nie ma wogóle charakteru perijodycznego, a głównym celem jego jest wykazanie postępów, osiągniętych przez poszczególne kraje w jednej lub w kilku gałęziach wytwórczości, i o ile przy pokazie tym, zasadniczo nie robi się żadnej różnicy dla wstępu do pomieszczeń wystawowych pomiędzy kupującymi a zwiedzającymi.

Nie podlegają postanowieniom niniejszej konwencji:

1. Wystawy, których czas trwania jest krótszy od trzech tygodni.

2. Wystawy naukowe, organizowane z okazji kongresów międzynarodowych z zastrzeżeniem, że czas ich trwania nie będzie przewyższał czasu podanego pod 1.

3. Wystawy sztuk pięknych.

4. Wystawy organizowane przez jeden tylko kraj w innym kraju na jego zaproszenie.

Układające się państwa zgodnie postanawiają że wystawom międzynarodowym, które podlegają przepisom niniejszej konwencji, nie wypełnia postanowień w niej zawartych, nie będzie przysługiwało prawo do opieki i subwencji państwowych, jak również do innych przywilejów, przewidzianych poniżej w tytułach III, IV i V.

Artykuł 2.

Wystawa jest powszechna, o ile obejmuje ona wyroby działalności ludzkiej w kilku dziedzinach wytwórczości, względnie o ile jest ona zorganizowana dla wykazania całości postępu, zrealizowanego w określonej dziedzinie, jak higiena, sztuki stosowane, komfort nowoczesny, rozwój kolonialny i t. p.

CONVENTION

concernant les Expositions internationales.

Les soussignés, plénipotentiaires des Gouvernements ci-après énumérés, s'étant réunis en conférence à Paris, du 12 au 22 novembre 1928, sont convenus, d'un commun accord et sous réserve de ratification, des dispositions suivantes:

Titre premier.

Définitions.

Article premier.

Les dispositions de la présente Convention ne s'appliquent qu'aux expositions internationales officielles ou officiellement reconnues.

Est considérée comme exposition internationale officielle ou officiellement reconnue toute manifestation, quelle que soit sa dénomination, à laquelle des pays étrangers sont invités par la voie diplomatique, — qui a, en général, un caractère non périodique, dont le but principal est de faire apparaître les progrès accomplis par les différents pays dans une ou plusieurs branches de la production, et dans laquelle il n'est fait, en principe, aucune différence entre acheteurs ou visiteurs pour l'entrée dans les locaux de l'exposition.

Ne sont pas soumises aux dispositions de ladite Convention:

1° Les expositions d'une durée de moins de trois semaines;

2° Les expositions scientifiques organisées à l'occasion de congrès internationaux, à condition que leur durée ne dépasse pas celle prévue au n° 1;

3° Les expositions des beaux-arts;

4° Les expositions organisées par un seul pays dans un autre pays, sur l'invitation de celui-ci.

Les pays contractants sont d'accord pour refuser aux expositions internationales qui, tombant sous l'application de la présente Convention, ne rempliraient pas les obligations qui y sont prévues, le patronage et les subventions de l'État, ainsi que les autres avantages prévus aux titres III, IV et V ci-après.

Article 2.

Une exposition est générale lorsqu'elle comprend les produits de l'activité humaine appartenant à plusieurs branches de la production ou qu'elle est organisée en vue de faire ressortir l'ensemble des progrès réalisés dans un domaine déterminé, tel que l'hygiène, les arts appliqués, le confort moderne, le développement colonial, etc.

Wystawa jest specjalna, o ile interesuje ona jedną z nauk stosowanych (elektryczność, optykę, chemię i t. d.), jeden dział techniki (włókiennictwo, górnictwo, sztuki graficzne i t. p.), jeden dział surowców (skórę, jedwab, nikiel i t. p.), jedną z potrzeb ogólnych (ogrzewanie, aprowizacja, przewóz i t. p.).

Biuro międzynarodowe, przewidziane w art. 10, ustali podział wystaw na rodzaje; podział ten służyć będzie za podstawę do określenia zawodów i przedmiotów, które mogą być wystawione na wystawie specjalnej w myśl poprzedniego ustępu. Lista wystaw może być co rok przejrzana.

Artykuł 3.

Czas trwania wystaw międzynarodowych nie może przewyższać 6 miesięcy. Biuro międzynarodowe może jednakże udzielić zezwolenia na dłuższy czas trwania wystawy powszechnej, który w każdym razie nie może przewyższać 12 miesięcy.

Tytuł II.

Częstość wystaw.

Artykuł 4.

Częstość wystaw międzynarodowych przewidzianych przez niniejszą konwencję, regulują następujące zasady:

Wystawy powszechne dzielą się na dwie kategorie:

Pierwsza kategoria — wystawy powszechne, które nakładają na zaproszone kraje obowiązek budowy własnych pawilonów narodowych;

Druga kategoria — wystawy powszechne, które nie pociągają za sobą dla krajów zaproszonych wyżej wymienionego obowiązku.

W ciągu piętnastu lat może być urządzona w tym samym kraju tylko jedna wystawa powszechna pierwszej kategorii; przerwa dziesięcioletnia powinna dzielić dwie wystawy powszechne wszelkich kategorii.

Zaden z układających się krajów nie może brać udziału w wystawie powszechnej pierwszej kategorii, o ile nie upłynął termin co najmniej sześcioletni od ostatniej wystawy powszechnej pierwszej kategorii.

Kraj nie może brać udziału w wystawie powszechnej drugiej kategorii przed upływem terminu dwuletniego. Termin ten przedłuża się do lat czterech o ile chodzi o wystawę tego samego rodzaju.

Terminy, przewidziane w powyższym ustępie mają zastosowanie bez względu na to, czy wystawy są urządzone przez kraj, który do konwencji przystąpił, lub nie.

Wystawy specjalne tego samego rodzaju nie mogą być jednocześnie urządzone na terytorjum dwóch lub więcej układających się krajów. Okres pięcioletni jest obowiązkowy dla powtórzenia wystaw w tym samym kraju. Jednakże biuro międzynarodowe może w wyjątkowych wypadkach skrócić

Elle est spéciale quand elle n'intéresse qu'une seule science appliquée (électricité, optique, chimie, etc.), une seule technique (textile, fonderie, arts graphiques, etc.), une seule matière première (cuirs et peaux, soie, nickel, etc.), un seul besoin élémentaire (chauffage, alimentation, transport, etc.).

Il sera établi par les soins du Bureau international prévu à l'article 10, une classification des expositions qui servira de base pour déterminer les professions et les objets pouvant prendre place dans une exposition spéciale en vertu de l'alinéa précédent. Cette liste pourra être révisée tous les ans.

Article 3.

La durée des expositions internationales ne doit pas dépasser six mois; néanmoins le Bureau international peut autoriser une exposition générale pour une durée supérieure, laquelle ne saurait, en aucun cas, dépasser douze mois.

Titre II.

Fréquence des Expositions.

Article 4.

La fréquence des expositions internationales visées par la présente Convention est réglementée selon les principes suivants:

Les expositions générales sont rangées en deux catégories:

Première catégorie: les expositions générales qui entraînent pour les pays invités l'obligation de construire des pavillons nationaux;

Deuxième catégorie: les expositions générales qui n'entraînent pas pour les pays invités l'obligation précitée.

Dans un même pays, il ne peut être organisé, au cours d'un période de quinze années, plus d'une exposition générale de première catégorie; un intervalle de dix années doit séparer deux expositions générales de toute nature.

Aucun pays ne peut organiser de participation à une exposition générale de première catégorie que dans le cas où cette exposition suivrait d'au moins six années l'exposition générale de première catégorie précédente.

Il ne peut organiser de participation à une exposition générale de deuxième catégorie que si celle-ci est séparée de l'exposition générale qui l'a précédée par un intervalle de deux ans. Cet intervalle est porté à quatre ans lorsqu'il s'agit d'expositions de même nature.

Les délais prévus au paragraphe précédent sont appliqués sans qu'il y ait lieu de faire de distinction entre les expositions organisées par un pays adhérent ou non à la Convention.

Des expositions spéciales de même nature ne peuvent se tenir en même temps sur les territoires

ten okres czasu nie więcej jednak jak do lat trzech, o ile będzie uważało, że czasokres ten jest usprawiedliwiony szybkim rozwojem tej lub innej gałęzi wytwórczości. Takie samo skrócenie okresu czasu może mieć zastosowanie do tych wystaw, które dotąd odbywają się w niektórych krajach tradycyjnie w okresie częstszym od pięcioletniego.

Wystawy specjalne różnego rodzaju nie mogą odbywać się w tym samym kraju, przed upływem trzymiesięcznej przerwy pomiędzy nimi.

Bieg terminów, wymienionych w niniejszym artykule, rozpoczyna się z dniem otwarcia wystawy.

Artykuł 5.

Układający się kraj, na terytorjum którego wystawa jest zorganizowana, stosownie do postanowień niniejszej konwencji, powinien z zastrzeżeniem art. 8 konwencji, przesłać drogą dyplomatyczną zaproszenie innym krajom:

w terminie trzechletnim, poprzedzającym wystawę przy wystawach powszechnych I kategorii,

w terminie dwuletnim, poprzedzającym wystawę przy wystawach powszechnych II kategorii,

w terminie rocznym, poprzedzającym wystawę przy wystawach specjalnych.

Żaden rząd nie może organizować ani popierać uczestnictwa w wystawie międzynarodowej, o ile powyższe zaproszenie nie zostało do niego skierowane.

Artykuł 6.

Gdy kilka krajów jednocześnie będzie się ubiegało o urządzenie wystawy międzynarodowej, powinna nastąpić pomiędzy temi krajami wymiana zdań dla ustalenia, który z krajów otrzyma przywilej urządzenia takiej wystawy.

W razie niedojścia do porozumienia, kraje te winny zażądać arbitrażu biura międzynarodowego, które rozpatrzy wszystkie przedstawione mu motywy, a zwłaszcza wszystkie dowody historyczne, czy też moralne, jak również weźmie pod uwagę okres czasu, jaki upłynął od ostatniej wystawy, oraz ilość pokazów już urządzanych przez ubiegające się kraje.

Artykuł 7.

Jeżeli wystawa, odpowiadająca rodzajom pokazów określonym w art. 1, jest urządzana przez kraj, który nie przystąpił do niniejszej konwencji, układające się kraje winny przed przyjęciem zaproszenia na tę wystawę, zwrócić się o opinię do biura międzynarodowego.

Układające się kraje nie wyrażą swej zgody na przystąpienie do projektowanej wystawy, o ile wystawa ta nie da im takich samych gwarancji, jak te, które są wymagane przez niniejszą konwencję, lub też gwarancji, które będą co najmniej równoznac-

des pays contractants. Un délai de cinq ans est obligatoire pour qu'elles puissent se renouveler dans un même pays. Toutefois, le Bureau international peut réduire exceptionnellement ce dernier délai jusqu'à un minimum de trois années, lorsqu'il estime que ce délai est justifié par l'évolution rapide de telle ou telle branche de la production. La même réduction de délai peut être accordée aux expositions qui se tiennent déjà traditionnellement dans certains pays à un intervalle inférieur à cinq années.

Des expositions spéciales de nature différente ne peuvent avoir lieu dans un même pays à moins de trois mois d'intervalle.

Les délais mentionnés dans le présent article ont pour point de départ la date d'ouverture de l'exposition.

Article 5.

Le pays contractant sur le territoire duquel est organisée une exposition conforme aux dispositions de la présente Convention doit, sous réserve de l'article 8 ci-après, adresser par la voie diplomatique une invitation aux pays étrangers:

Trois ans à l'avance quand il s'agit d'expositions générales de la première catégorie;

Deux ans à l'avance pour les expositions générales de la deuxième catégorie;

Un an à l'avance pour les expositions spéciales.

Aucun Gouvernement ne peut organiser ou patronner une participation à une exposition internationale si l'invitation ci-dessus n'a pas été adressée.

Article 6.

Lorsque plusieurs pays seront en concurrence entre eux pour l'organisation d'une exposition internationale, ils procéderont à un échange de vues afin de déterminer le pays qui obtiendra le privilège de l'organisation.

Au cas où l'accord ne pourrait intervenir, ils demanderont l'arbitrage du Bureau international, qui tiendra compte des considérations invoquées et notamment des raisons spéciales de nature historique ou morale, de la période écoulée depuis la dernière exposition et du nombre de manifestations déjà organisées par les pays concurrents.

Article 7.

Lorsqu'une exposition répondant aux caractéristiques des manifestations définies par l'article premier est organisée dans un pays non adhérent à la présente Convention, les pays contractants, avant d'accepter l'invitation à cette exposition, demanderont l'avis du Bureau international.

Ils ne donneront pas leur adhésion à l'exposition projetée si elle ne présente pas les mêmes garanties que celles exigées par la présente Convention ou tout au moins des garanties suffisantes. En cas de simultanéité de date entre une exposition

ne. W razie zbiegu terminu wystawy, organizowanej przez układający się kraj, z terminem wystawy, organizowanej przez kraj, który nie przystąpił do niniejszej konwencji, pozostałe układające się kraje, o ile nie zachodzą wyjątkowe okoliczności, wezmą udział w pierwszym rzędzie w wystawie układającego się kraju.

Artykuł 8.

Kraje, pragnące zorganizować wystawę, przewidzianą przez niniejszą konwencję, winny skierować do biura międzynarodowego, co najmniej na sześć miesięcy przed terminami rozestania zaproszeń, ustalonych w art. 5, podanie o jej zarejestrowanie. Podanie zawierać będzie dane co do nazwy wystawy, oraz czasu jej trwania; do podania winny być dołączone: opis rodzaju wystawy, regulamin ogólny, regulamin komisji sędziowskiej, oraz wszelkie dokumenty, stwierdzające środki przedsięwzięte dla zapewnienia bezpieczeństwa osób i budynków, dla ochrony własności przemysłowej i artystycznej, jak również dla zadośćuczynienia postanowieniom przewidzianym w tytułach IV i V. Biuro zarejestruje wystawę tylko w tym wypadku, jeżeli będzie ona czyniła zadość warunkom niniejszej konwencji.

Żaden z układających się krajów nie przyjmie zaproszenia do współudziału w wystawie przewidzianej przez niniejszą konwencję, o ile w zaproszeniu tem nie zostanie nadmienione, że wystawa została zarejestrowana.

Układającym się krajom, które otrzymały takie zaproszenie, pozostawia się w każdym razie zupełną swobodę wzięcia, lub nie wzięcia udziału w wystawie, zorganizowanej zgodnie z postanowieniami niniejszej konwencji.

Artykuł 9.

O ile kraj zrezygnuje z urządzenia wystawy, którą projektował i która została zarejestrowana, biuro międzynarodowe ustanowi termin, w którym kraj ten będzie mógł być dopuszczony do ponownego współubiegania się z innemi państwami co do zorganizowania innej wystawy.

Tytuł III.

Międzynarodowe biuro wystaw.

Artykuł 10.

Tworzy się międzynarodowe biuro wystaw dla nadzoru nad wykonaniem niniejszej konwencji. Biuro to składa się: z rady administracyjnej, przy której znajduje się komisja klasyfikacyjna i z dyrektora, którego wybór i zakres kompetencji ustala regulamin, przewidziany w następnym artykule.

Pierwsze zebranie rady administracyjnej biura międzynarodowego zostanie zwołane w Paryżu przez Rząd Republiki Francuskiej w ciągu roku, który nastąpi po wejściu w życie konwencji. Na zebraniu tem rada oznaczy siedzibę biura międzynarodowego i wybierze dyrektora.

organisée par un pays contractant et celle organisée par un pays non contractant, les autres pays contractants donneront de préférence, à moins de circonstances exceptionnelles, leur adhésion à la première.

Article 8.

Les pays qui veulent organiser une exposition visée par la présente Convention doivent adresser au Bureau international, six mois au moins avant les délais d'invitation fixés à l'article 5, une demande tendant à obtenir l'enregistrement de cette exposition. Cette demande comportera l'indication du titre de l'exposition et de sa durée; elle sera accompagnée de la classification, du règlement général, du règlement du jury et de tous les documents indiquant les mesures envisagées pour assurer la sécurité des personnes et des constructions, la protection de la propriété industrielle et artistique et pour satisfaire aux obligations prévues aux titres IV et V. Le Bureau n'accorde l'enregistrement que si l'exposition remplit les conditions de la présente Convention.

Aucun pays contractant n'acceptera l'invitation de participer à une exposition visée par la présente Convention si cette invitation ne fait pas mention que l'enregistrement a été accordé.

Toutefois les pays contractants qui ont reçu cette invitation restent entièrement libres de ne pas participer à une exposition organisée en conformité des stipulations de la présente Convention.

Article 9.

Quand un pays aura renoncé à organiser une exposition qu'il avait projetée et qui avait obtenu l'enregistrement, le Bureau international décidera de la date à laquelle il pourra être admis à concourir à nouveau avec les autres pays pour l'organisation d'une autre exposition.

Titre III.

Bureau international des Expositions.

Article 10.

Il est institué un Bureau international des Expositions chargé de veiller à l'application de la Convention. Ce Bureau comprend un Conseil d'administration assisté d'une Commission de classification, et un Directeur dont la nomination et les attributions sont fixées par le règlement prévu à l'article suivant.

La première réunion du Conseil d'administration du Bureau international sera convoquée à Paris par le Gouvernement de la République française dans l'année qui suivra la mise en vigueur de la Convention. Au cours de cette réunion le Conseil fixera le siège du Bureau international et élira le Directeur.

Artykuł 11.

Rada administracyjna składa się z członków, wyznaczonych przez układające się kraje w stosunku od jednego do trzech na jeden kraj. Upoważnia się Radę administracyjną do kooptowania, w charakterze doradczym, dwóch lub trzech członków międzynarodowej Izby Handlowej, wyznaczonych przez tę Izbę.

Rada stanowi we wszystkich sprawach, które, stosownie do niniejszej konwencji, należą do jej kompetencji; Rada rozpoznaje i zatwierdza regulaminy, dotyczące organizacji i wewnętrznego urzędowania biura międzynarodowego. Ustala budżet dochodów i wydatków, sprawdza i zatwierdza rachunki.

Artykuł 12.

Każdy z krajów, bez względu na ilość swych delegatów, rozporządza na posiedzeniu Rady tylko jednym głosem. Każdy kraj może poruczyć reprezentowanie go delegacji innego kraju, który w tym wypadku rozporządza ilością głosów odpowiadającą ilości reprezentowanych przezeń krajów. Quorum dwóch trzecich krajów reprezentowanych w Radzie, jest wymagane do ważności obrad.

Głosowanie odbywa się absolutną większością głosów, za wyjątkiem następujących wypadków:

- 1) Zatwierdzenie regulaminu,
- 2) Podwyższenie budżetu,
- 3) Odrzucenie podania, wniesionego przez jeden z układających się krajów, względnie przychylenie jego załatwienie w wypadku współubiegania się kilku krajów,

- 4) Zezwolenie na wystawę powszechną o czasie trwania dłuższym od sześciu miesięcy.

W tych czterech wypadkach konieczna jest większość dwóch trzecich krajów, reprezentowanych w biurze międzynarodowym.

Artykuł 13.

Komisja klasyfikacyjna składa się z przedstawicieli dwunastu układających się krajów, wyznaczonych przez ich Rządy.

Połowę tych krajów wyznacza biuro międzynarodowe, pozostałą połowę uzupełnia się, kolejno na zasadach ustalonych w regulaminie biura.

Komisja ma prawo do kooptowania w charakterze doradczym jednego lub dwóch członków międzynarodowej Izby Handlowej, wyznaczonych przez tę Izbę.

Komisja ta poddaje zatwierdzeniu Rady administracyjnej podział wystaw na rodzaje, przewidziany w art. 2, jak również wszelkie zmiany tego podziału, które mogą nastąpić. Przy stosowaniu terminów przewidzianych w art. 4, Komisja wydaje swoją opinię, czy wystawa, podlegająca zarejestrowaniu, jest specjalna, czy też powszechna i czy, pomimo swej nazwy i rodzaju, nie posiada ona tego samego charakteru co i wystawa poprzednia, względnie też co i wystawa specjalna, urządzana w tym samym czasie.

Article 11.

Le Conseil d'administration est composé de membres désignés par les pays contractants à raison de un à trois par pays. Il est autorisé à s'adjoindre, à titre consultatif, deux ou trois membres de la Chambre de commerce internationale désignés par cette chambre.

Le Conseil statue sur toutes les questions pour lesquelles la présente Convention lui attribue compétence; il discute et adopte les règlements relatifs à l'organisation et au fonctionnement intérieur du Bureau international. Il arrête le budget des recettes et des dépenses, contrôle et approuve les comptes.

Article 12.

Tout pays, quel que soit le nombre de ses délégués, dispose d'une voix au sein du Conseil. Tout pays peut confier sa représentation à la délégation d'un autre pays qui, dans ce cas, dispose d'un nombre de voix égal au nombre des pays qu'il représente. Un quorum des deux tiers des pays représentés au Conseil est requis pour la validité des délibérations.

Les votes ont lieu à la majorité absolue, sauf dans les cas suivants:

- 1° Établissement du règlement;
- 2° Augmentation du budget;
- 3° Rejet d'une requête présentée par un pays contractant ou admission d'une requête lorsque plusieurs pays sont en concurrence;

- 4° Autorisation d'une exposition générale pour une durée supérieure à six mois.

Dans ces quatre cas, une majorité des deux tiers des pays représentés au Bureau international est requise.

Article 13.

La Commission de classification est composée des représentants de douze pays contractants, nommés par leur Gouvernement.

Ces pays sont désignés pour moitié par le Bureau international; l'autre moitié fait l'objet d'un roulement dans des conditions déterminées par le règlement du Bureau.

La Commission peut s'adjoindre, à titre consultatif, un ou deux membres de la Chambre de Commerce internationale désignés par cette Chambre.

Cette Commission soumet à l'approbation du Conseil d'administration la classification prévue à l'article 2 et les modifications qui pourraient y être apportées. Pour l'application des délais prévus à l'article 4, elle donne son avis sur la question de savoir si une exposition soumise à l'enregistrement est spéciale ou générale et, si, malgré son titre et sa classification, elle n'est pas de même nature qu'une exposition précédente ou qu'une exposition spéciale qui s'organise à la même date.

Artykuł 14.

Budżet biura ustala się prowizorycznie na cztery tysiące funtów szterlingów. Wydatki biura ponoszą układające się kraje; wysokość składek tych krajów ustala się w sposób następujący: składka krajów, które są członkami Ligi Narodów, ustala się proporcjonalnie do składek, wpłacanych przez nie do Ligi Narodów. Z wyjątkiem wypadku ustalonego powyżej podwyższenia budżetu, składka krajów najbardziej obciążonych nie może przewyższać 500 funtów szterlingów. Kraje, które nie są członkami Ligi Narodów wyznaczają jeden z krajów, który jest członkiem Ligi Narodów, licząc się ze swym rozwojem ekonomicznym, a ich składka równa jest składce, wpłacanej przez kraj tak wyznaczony.

Rada administracyjna może poza tem upoważnić do pobierania wszelkich innych dochodów z tytułu wynagrodzenia za usługi, oddane stowarzyszeniom lub poszczególnym jednostkom.

Tytuł IV.

Obowiązki kraju zapraszającego i krajów biorących udział.

Artykuł 15.

Rząd, który zaprasza na wystawę międzynarodową, winien mianować Komisarza rządowego względnie delegata upoważnionego do reprezentowania go i do zapewnienia wykonania zobowiązań przyjętych w stosunku do cudzoziemców, biorących udział w wystawie. Komisarz, względnie delegat, obowiązany jest poza tem przedsięwziąć wszelkie środki, potrzebne dla materialnego zabezpieczenia eksponatów.

Artykuł 16.

Rządy krajów, biorących udział w wystawie, winny mianować komisarzy, względnie delegatów, dla reprezentowania ich i nadzoru nad wykonywaniem regulaminów, wydanych dla tego pokazu.

Komisarze, względnie delegaci, są wyłącznie upoważnieni do normowania przydziału miejsc, lub ich podziału pomiędzy wystawców w pawilonach ich krajów i w sekcjach narodowych.

Artykuł 17.

Przy wystawie powszechnej nie mogą być pobierane przez zarząd żadne opłaty za miejsca zamknięte i odkryte przewidziane w programie wystawy i przydzielone każdemu z krajów biorących udział.

Artykuł 18.

Przy każdej wystawie, przewidzianej przez niniejszą konwencję, przedmioty zagraniczne podlegające przepisom i opłatom celnym, są dopuszczone

Article 14.

Le budget du Bureau est provisoirement fixé à 4.000 livres sterling. Les dépenses du Bureau sont supportées par les pays contractants dont les parts contributives sont déterminées de la manière suivante: la part des pays membres de la Société des Nations est déterminée en proportion de la contribution que ces pays versent à la Société des Nations. Sauf le cas d'augmentation du budget ci-dessus fixé, la part des pays les plus imposés ne peut dépasser 500 livres sterling. Les pays qui ne sont pas membres de la Société des Nations désignent, en tenant compte de leur développement économique, un pays membre de la Société des Nations, et leur part est égale à celle qui est versée par le pays ainsi désigné.

Le Conseil d'administration peut en outre autoriser la perception de toutes autres recettes en rémunération des services rendus aux groupements ou aux particuliers.

Titre IV.

Obligations du pays qui invite et des pays participants.

Article 15.

Le Gouvernement qui invite à une exposition internationale doit nommer un Commissaire du Gouvernement ou un Délégué chargé de le représenter et de garantir l'exécution des engagements pris vis-à-vis des participants étrangers. Le Commissaire ou le Délégué doit en outre prendre toutes mesures utiles pour la sauvegarde matérielle des objets exposés.

Article 16.

Les Gouvernements des pays participants doivent nommer des Commissaires ou Délégués pour les représenter et veiller au respect des règlements édictés à l'occasion de la manifestation.

Les Commissaires ou Délégués sont seuls chargés de régler l'attribution ou la répartition des emplacements entre les exposants dans les pavillons de leurs pays et dans les sections nationales.

Article 17.

Dans une exposition générale, il ne peut être perçu par l'Administration aucune taxe pour les emplacements couverts et découverts prévus au programme de l'Exposition et attribués à chaque pays participant.

Article 18.

Dans toute exposition visée par la présente Convention, les objets étrangers passibles de droits de douane et taxes sont admis en franchise tempo-

z czasowem zwolnieniem ich od tych opłat, pod warunkiem powrotnego ich wywozu. W zaświadczeniu wysyłającego, wysłanem jednocześnie z towarami, winny być oznaczone: ilość i rodzaj, znaki i numery paczek, jak również nazwy handlowe, ich waga, pochodzenie i wartość. Kontrola celna przedmiotów, winna być uskuteczniiona w pomieszczeniach wystawowych, bez poddawania ich tej kontroli na granicy. Poprzednie postanowienia stosują się z zastrzeżeniem przepisów celnych kraju organizującego wystawę.

O ile, stosownie do ustawodawstwa kraju zapraszającego, niezbędne jest złożenie kaucji dla uzyskania czasowego zwolnienia, przewidzianego w poprzednim ustępie, kaucja złożona przez komisarza każdego z krajów, biorących udział w wystawie, w imieniu swych wystawców, będzie uznana za zabezpieczenie wystarczające przyszłego uiszczenia opłat celnych i innych opłat i taks, dotyczących wyrobów wystawionych, które po zamknięciu wystawy nie zostaną wywiezione zpowrotem w ustalonych terminach.

Wyłączone są od przywileju czasowego zwolnienia od opłat zapasy towarów, które nie są próbami w ścisłym tego słowa znaczeniu i które zostały przywiezione wyłącznie w celu sprzedaży ich w czasie trwania wystawy.

W razie zniszczenia całkowitego lub częściowego przedmiotów wystawionych, wystawcy przysługuje zwolnienie od opłat:

1) o ile udowodni on, że brakujące ilości przedmiotów, względnie przedmioty zniszczone, zostały zużyte na cele wystawy, albo też, że przedmioty te nie mogą być sprzedane, jako łatwo ulegające zepsuciu, i

2) o ile przedmioty zniszczone lub zużyte nie są obłożone przez taryfę celną żadnymi cłami wwozowymi.

Przywilej ten nie będzie stosowany, o ile przedmioty zostały zużyte stosownie do normalnego ich przeznaczenia.

Dowody przewidziane w ustępie 4 przedstawione będą przez komisarza, względnie delegata kraju, do którego przynależy wystawca; prawo decyzji przysługuje administracji kraju, w którym ma miejsce wystawa.

W zastosowaniu postanowień poprzednich, mają być uważane za przedmioty przeznaczone na wystawę:

1) Materiały budowlane, o ile nawet są one wwiezione w stanie surowym i przeznaczone do przeróbki po przybyciu ich do kraju, w którym odbywa się wystawa.

2) Narzędzia i materiał transportowy dla prac wystawowych.

3) Przedmioty, przeznaczone do dekoracji wewnętrznej i zewnętrznej pomieszczeń, stoisk i kiosków wystawców.

4) Przedmioty, przeznaczone do udekorowania i umeblowania pomieszczeń, przeznaczonych dla komisarzy, względnie dla delegatów krajów, biorących udział w wystawie, jak również przedmioty biurowe, przeznaczone do ich użytku.

raire à condition d'être réexportés. Un certificat de l'expéditeur accompagnant les marchandises atteste le nombre et la nature, les marques et numéros des colis ainsi que la dénomination commerciale des produits, leur poids, origine et valeur. Les objets sont dédouanés dans les locaux de l'Exposition sans être soumis à un examen douanier à la frontière. Les dispositions précédentes sont applicables sous réserve des règlements douaniers du pays organisateur de l'Exposition.

Lorsque d'après la législation nationale du pays qui invite, un cautionnement est nécessaire pour l'obtention de la franchise temporaire prévue au paragraphe précédent, le cautionnement donné par le Commissaire de chaque pays participant au nom de ses exposants sera considéré comme une garantie suffisante pour le paiement des droits de douane et des autres droits et taxes frappant les objets exposés qui ne seraient pas réexportés après la clôture de l'Exposition dans les délais fixés.

Sont exclus du bénéfice de la franchise temporaire de droits les stocks de marchandises qui ne constituent pas des échantillons proprement dits et qui sont importés dans le seul but d'être mis en vente au cours de l'Exposition.

En cas de destruction totale ou partielle des objets exposés, l'exposant bénéficie de la franchise:

1° S'il justifie que les quantités non représentées ou que les objets détériorés ont été utilisés pour les services de l'Expositions ou ne peuvent plus être vendus en raison de leur nature périssable;

et 2° si le tarif douanier ne frappe d'aucune taxe ou droit d'entrée les objets détériorés ou inutilisables.

Ce bénéfice ne sera pas accordé lorsque les objets auront été livrés à la consommation à laquelle ils sont normalement destinés.

Les justifications prévues à l'alinéa 4 sont présentées par le Commissaire ou le Délégué du pays auquel ressortit l'exposant; la décision appartient à l'Administration du pays où l'exposition a lieu.

Doivent être considérés comme objets destinés à l'exposition pour l'application des dispositions qui précèdent:

1° Les matériaux de construction, même s'ils sont importés à l'état de matière première destinée à être travaillée après l'arrivée dans le pays où l'exposition a lieu;

2° Les outils, le matériel de transport pour les travaux de l'exposition;

3° Les objets servant à la décoration intérieure et extérieure des locaux, stands, étalages des exposants;

4° Les objets servant à la décoration et à l'ameublement des locaux affectés aux commissaires ou délégués des pays participants, ainsi que les articles de bureau destinés à leur usage;

5) Przedmioty i wytwory, używane do instalacji, względnie do uruchomienia wystawionych maszyn i aparatów.

6) Próbkę niezbędne dla komisji sędziowskich do oceny i wydania sądu o wystawionych przedmiotach z tem zastrzeżeniem, że zostanie sporządzone zaświadczenie komisarza sekcji, stwierdzające rodzaj i ilość zużytych wyrobów.

Poza tem są zwolnione od opłat celnych:

1) Katalogi, broszury i plakaty oficjalne, ilustrowane lub nie, a wydane przez kraje biorące udział w wystawie;

2) Katalogi, broszury, plakaty i wszelkie inne wydawnictwa ilustrowane lub nie, rozdawane bezpłatnie przez wystawców przedmiotów zagranicznych w obrębie wystawy i wyłącznie w ciągu jej trwania.

Postanowienia niniejszego artykułu nie mają zastosowania do wyrobów, które stosownie do ustawodawstwa kraju organizującego wystawę są przedmiotem monopolu państwowego, względnie przedmiotów, których sprzedaż jest zakazana, względnie koncesjonowana, chyba tylko pod warunkami ustalonymi przez rząd tego kraju; w każdym razie wystawianie tych wyrobów jest zezwolone z zastrzeżeniem kontroli co do zakazu ich sprzedaży.

Artykuł 19.

Regulamin każdej wystawy międzynarodowej powinien zawierać klauzulę, dającą wystawcy prawo wycofania swego zgłoszenia o udziale w wystawie, o ile po przyjęciu jego udziału, nastąpiłoby obostrzenie przepisów prawnych, stosowanych do jego wytworów.

Artykuł 20.

Przy zakończeniu wystawy, wystawca może, o ile ustawodawstwo kraju, w którym odbywa się wystawa, nie stoi temu na przeszkodzie, sprzedać i rozdać wystawione próbki. W tym wypadku, podlega on wyłącznie opłatom, które musiałby uiścić przy bezpośrednim wwozie.

Artykuł 21.

W wystawie międzynarodowej nie jest dozwolone zastosowanie nazwy geograficznej, odnoszącej się do kraju, biorącego udział w wystawie dla oznaczenia grupy lub pomieszczenia bez zezwolenia komisarza lub delegata tego państwa.

W wypadku, kiedy układające się kraje nie biorą udziału w wystawie, zakazy takie wydaje administracja wystawy na żądanie rządów zainteresowanych.

Artykuł 22.

W wystawie tylko te sekcje uważane są za narodowe i wskutek tego mogą być oznaczone tą nazwą, które zostały zorganizowane z upoważnienia komisarza względnie delegata, mianowanego stosownie

5° Les objets et produits employés aux installations et au fonctionnement des machines ou appareils exposés;

6° Les échantillons nécessaires aux jurys pour l'appréciation et le jugement des objets exposés, sous réserve de la production d'une attestation du Commissaire de la section mentionnant la nature et la quantité des objets consommés.

En outre, sont exonérés de droits:

1° Les catalogues, brochures et affiches officiels, illustrés ou non, publiés par les pays participant à l'Exposition;

2° Les catalogues, brochures, affiches et toutes autres publications, illustrés ou non, distribués gratuitement par les exposants des objets étrangers dans l'enceinte de l'exposition et seulement pendant sa durée.

Les dispositions du présent article ne s'appliquent pas aux objets qui, par suite, de la législation du pays organisateur, font partie d'un monopole d'Etat ou dont la vente est défendue ou réglementée par licence, sauf sous des conditions prescrites par le Gouvernement de ce pays. Toutefois l'exposition de ces produits reste autorisée, sous réserve des mesures de contrôle en vue d'en interdire la vente.

Article 19.

Le règlement de toute Exposition internationale doit comporter une clause qui donne à l'exposant le droit de retirer sa déclaration de participation, dans le cas où une aggravation des droits applicables aux produits de cet exposant interviendrait après l'acceptation de participer à l'Exposition.

Article 20.

A l'issue de l'exposition, l'exposant peut, si toutefois la législation du pays où a lieu l'exposition ne s'y oppose pas, vendre et livrer les échantillons exposés. Dans ce cas, il n'est pas assujéti à d'autres taxes que celles qu'il aurait à acquitter dans le cas d'importation directe.

Article 21.

Dans une exposition internationale, il ne peut être fait usage, pour désigner un groupe ou un établissement, d'une appellation géographique se rapportant à un pays participant qu'avec l'autorisation du Commissaire ou délégué de ce pays.

En cas de non-participation de pays contractants, de telles interdictions sont prononcées par l'Administration de l'Exposition sur la demande des Gouvernements intéressés.

Article 22.

Dans une exposition, ne sont considérées comme nationales et, en conséquence, ne peuvent être désignées sous cette dénomination que les sections constituées sous l'autorité d'un Commissaire

do art. 15 i 16 przez Rząd kraju organizującego wystawę lub biorącego w niej udział.

ou d'un Délégué nommé conformément aux articles 15 et 16 par le Gouvernement du pays organisateur ou participant.

Artykuł 23.

Sekcja narodowa kraju może zawierać tylko przedmioty do niego przynależne.

Jednakże przedmiot, należący do innego kraju, może tam figurować z upoważnienia komisarza lub delegata kraju zainteresowanego, pod warunkiem, że będzie on służył tylko dla uzupełnienia urządzenia wystawowego, że nie będzie on wpływał na przyznanie nagrody głównemu przedmiotowi i że z tego tytułu przedmiotowi temu nie będzie przysługiwało prawo do jakiegokolwiek nagrody.

Przedmioty, które są wydobyte z ziemi danego kraju, jak również te, które zostały zebrane lub wytworzone na jego terytorjum, uważane są za przynależne do przemysłu i rolnictwa tego kraju.

Artykuł 24.

O ile ustawodawstwo kraju organizującego wystawę nie zawiera odmiennych postanowień, nie może być zasadniczo na wystawie przyznany żaden monopol jakiegokolwiek rodzaju. Jednakże zarząd wystawy może, o ile uważa to za konieczne, przyznać monopole następujące: oświetlenie, ogrzewanie, załatwianie formalności celnych, konserwacja i reklama wewnątrz wystawy. W tym wypadku zarząd wystawy winien zadośćuczynić następującym warunkom:

1) Wskazać istnienie tego lub tych monopolów w regulaminie wystawy i w deklaracji wzięcia udziału w wystawie, przedstawionej do podpisu wystawcom;

2) Zapewnić wystawcom korzystanie z usług zmonopolizowanych na warunkach zwykle stosowanych w danym kraju;

3) W żadnym wypadku nie ograniczać uprawnień komisarzy w ich odnośnych sekcjach.

Komisarz kraju organizującego wystawę przedsięwzięcie wszelkie środki, żeby opłaty za robociznę, żądane od krajów uczestniczących w wystawie, nie były wyższe od opłat, żądanych od administracji kraju organizującego.

Artykuł 25.

Każdy kraj, w którym odbywa się wystawa międzynarodowa, ofiaruje swoje usługi w uzyskaniu od swych władz administracyjnych, towarzystw i przedsiębiorstw kolejowych, żegluga i lotnictwa, ułatwień transportowych dla przedmiotów, przeznaczonych na tę wystawę.

Artykuł 26.

Każdy kraj użyje wszelkich środków, które według jego ustawodawstwa wydadzą mu się naj-

Article 23.

La section nationale d'un pays ne peut comprendre que les objets appartenant à ce pays.

Toutefois, peut y figurer, avec l'autorisation du Commissaire ou du Délégué du pays intéressé, un objet appartenant à un autre pays, à condition qu'il ne serve qu'à compléter l'installation, qu'il soit sans influence sur l'attribution de la récompense à l'objet principal et, qu'à ce titre, il ne bénéficie lui-même d'aucune récompense.

Sont considérés comme appartenant à l'industrie et à l'agriculture d'un pays, les objets qui ont été extraits de son sol, récoltés ou fabriqués sur son territoire.

Article 24.

A moins de dispositions contraires dans la législation du pays organisateur, il ne doit en principe être concédé, dans une exposition, aucun monopole de quelque nature qu'il soit. Toutefois, l'Administration de l'exposition pourra, si elle le juge indispensable, accorder les monopoles suivants: éclairage, chauffage, dédouanement, manutention et publicité à l'intérieur de l'exposition. Dans ce cas, elle aura à remplir les conditions suivantes:

1° Indiquer l'existence de ce ou ces monopoles dans le règlement de l'exposition et dans le bulletin d'adhésion à faire signer par les exposants;

2° Assurer l'usage des services monopolisés aux exposants aux conditions habituellement appliquées dans le pays;

3° Ne limiter en aucun cas les pouvoirs des Commissaires dans leurs sections respectives.

Le Commissaire du pays organisateur prendra toute mesure pour que les tarifs de main-d'œuvre demandés aux pays participants ne soient pas plus élevés que ceux demandés à l'Administration du pays organisateur.

Article 25.

Chaque pays où a lieu une exposition internationale offrira ses bons offices pour obtenir de ses administrations, compagnies et entreprises de chemins de fer, de navigation ou d'aviation, des facilités de transport, au profit des objets destinés à cette exposition.

Article 26.

Chaque pays usera de tous les moyens qui, d'après sa législation, lui paraîtront les plus oppor-

właściwsze, żeby przeciwdziałać wszelkim organizatorom fikcyjnych wystaw, lub wystaw, na które uczestnicy zostali wciągnięci w sposób podstępny przez kłamliwe obietnice, ogłoszenia lub reklamy.

tuns, pour agir contre les promoteurs d'expositions fictives ou d'expositions auxquelles les participants sont frauduleusement attirés par des promesses, annonces ou réclames mensongères.

Tytuł V.

Nagrody.

Artykuł 27.

Ogólny regulamin wystawy powinien wskazać, czy niezależnie od dyplomów udziału, które mogą być zawsze przyznane, będą lub nie będą nadawane wystawcom nagrody. O ile nagrody zostaną przewidziane, ich przyznawanie może być ograniczone do pewnych kategorii wyrobów.

Przed otwarciem wystawy, wystawcy biorący w niej udział bądź to w sekcjach, bądź też w pawilonach narodowych, a życzący pozostać poza konkursem co do przyznania nagród, powinni zawiadomić o tem administrację wystawy za pośrednictwem swych komisarzy względnie delegatów.

Członkom komisji sędziowskiej żadne nagrody nie mogą być przyznawane.

Artykuł 28.

Udział w wystawie może być wolny, lub też może być uzależniony od uprzedniego dopuszczenia.

Udział jest wolny, jeżeli wszystkie przedmioty są dopuszczone na wystawę pod warunkiem, że wystawca podpisze w każdym czasie oświadczenie o przystąpieniu i wypełni warunki ogólne, ustalone dla tego przystąpienia.

Udział w wystawie podlega uprzedniemu dopuszczeniu, o ile regulamin ogólny ustala, że przedmioty, które mają być wystawione, powinny czynić zadość specjalnym warunkom, jak dobry wyrób lub oryginalność.

Regulamin w tym wypadku winien zawierać przepisy o przyjętym w kraju organizującym wystawę sposobie postępowania dla uskutecznienia dopuszczenia przedmiotów do jego sekcji narodowej, w celu umożliwienia krajom zaproszonym zajęcia odpowiedniego stanowiska, każdy kraj bowiem zachowuje możność zastosowania swoich sposobów według swego uznania.

Artykuł 29.

Dla oceny i wydania sądu o rzeczach wystawionych, powołuje się międzynarodową komisję sędziowską, ukonstytuowaną stosownie do następujących zasad:

1) Każdy kraj jest reprezentowany w komisji sędziowskiej proporcjonalnie do udziału, jaki bierze on w wystawie, biorąc szczególnie pod uwagę ilość wystawców, za wyłączeniem współpracowników i współwystawców, oraz zajmowaną przez nich powierzchnię.

Titre V.

Récompenses.

Article 27.

Le règlement général de l'exposition devra indiquer si, indépendamment des brevets de participation qui peuvent toujours être accordés, des récompenses seront ou non décernées aux exposants. Dans le cas où des récompenses seraient prévues, leur attribution peut être limitée à certaines classes.

Avant l'ouverture de l'exposition, les exposants qui y prennent part soit dans les sections, soit dans leur pavillon national et qui voudraient rester en dehors de l'attribution des récompenses en feront la déclaration à l'administration de l'exposition, par l'entremise de leurs Commissaires ou Délégués.

Les membres du jury restent obligatoirement en dehors de l'attribution des récompenses.

Article 28.

La participation à une exposition est libre ou soumise à une admission préalable.

La participation est libre, lorsque tous les objets peuvent être admis à l'exposition sous la réserve que l'exposant ait souscrit en temps voulu le bulletin d'adhésion et rempli les conditions générales établies pour cette adhésion.

La participation est soumise à une admission préalable, lorsque le règlement général édicte que les objets appelés à figurer dans l'exposition doivent satisfaire à certaines conditions spéciales, telles que la bonne fabrication ou l'originalité.

Dans ce cas, le règlement fera connaître les procédés que le pays organisateur aura adoptés pour effectuer l'admission des objets dans sa section nationale afin de permettre aux pays invités de s'y référer, chaque pays gardant la faculté d'appliquer ces procédés selon son appréciation.

Article 29.

L'appréciation et le jugement des objets exposés sont confiés à un jury international, constitué en conformité des règles suivantes:

1° Chaque pays est représenté dans le jury en proportion de la part qu'il prend à l'exposition, en tenant surtout compte du nombre des exposants, non compris les collaborateurs et coopérateurs, et de la superficie qu'ils occupent.

Każdy kraj ma prawo posiadać w komisji sędziowskiej co najmniej jednego członka w każdym dziale, gdzie są wystawione wyroby tego kraju, za wyjątkiem wypadku, kiedy administracja wystawy i komisarz względnie delegat kraju zainteresowanego, zgodnie uznają że przedstawicielstwo to nie jest uzasadnione rozmiarami uczestnictwa kraju zainteresowanego w danym dziale.

Żaden kraj nie może posiadać więcej, jak siedmiu sędziów w tym samym dziale; jednakże ograniczenia tego nie stosuje się do działów żywności płynnej i stałej;

2) Czynności sędziów wystawowych powinny być powierzane osobom, posiadającym niezbędną techniczną znajomość rzeczy;

3) Sędziowie wystawowi mogą być mianowani tylko za zgodą ich rządów;

4) Sąd wystawowy posiada trzy stopnie jurysdykcji lub instancje.

Artykuł 30.

Nagrody dzielą się na pięć kategorii:

1. Wielkie nagrody;
2. Dyplomy honorowe;
3. Medale złote;
4. Medale srebrne;
5. Medale brązowe.

Mogą być poza tem nadawane na wniosek nagrodzonych wystawców, lub członków komisji sędziowskiej dyplomy dla ich współpracowników i współwystawców.

Tytuł członka komisji sędziowskiej może być wymieniany przez piastującego tę godność we wszystkich wypadkach, kiedy wystawcy są upoważnieni do powoływania się na swe nagrody.

Zabrania się odznaczania „poza konkursem” zarówno członków sądu wystawowego, jak i wystawców, którzy wystąpili o pozostawienie ich poza nawiasem nagród.

Artykuł 31.

Lista nagrodzonych na wystawie winna być zarejestrowana w biurze międzynarodowym. Nagrodzeni będą mogli posługiwać się przyznaniem nagrodami tylko pod warunkiem wymienienia po odznaczeniu dokładnej nazwy wystawy. Będą oni upoważnieni zamieścić przy tej wzmiance monogram biura międzynarodowego. Międzynarodowe biuro wystaw poda do wiadomości międzynarodowemu biuru własności przemysłowej w Bernie o wszystkich zarejestrowanych wystawach i doręczy mu listę nagrodzonych.

Artykuł 32.

Biuro międzynarodowe opracuje regulaminy wzorowe, ustalające ogólne warunki składu komisji sędziowskich i ich funkcjonowania, jak również określi warunki nadawania nagród. Przyjęcie tych regulaminów zostanie zalecone organizującym krajom.

Chaque pays a droit à un juré au moins dans toute classe où ses produits sont exposés, sauf dans le cas où l'Administration de l'exposition et le Commissaire ou Délégué du pays intéressé sont d'accord pour reconnaître que cette représentation n'est pas justifiée par l'importance de sa participation dans cette classe.

Aucun pays ne peut avoir plus de sept jurés dans une même classe; toutefois cette limitation n'est pas applicable aux classes de l'alimentation liquide et solide;

2° Les fonctions de juré doivent être attribuées à des personnes possédant les connaissances techniques nécessaires;

3° Les jurés ne peuvent être investis de leurs fonctions qu'avec l'agrément de leur gouvernement;

4° Le jury comporte trois degrés de juridiction ou instances.

Article 30.

Les récompenses se divisent en cinq catégories:

- 1° Grands prix;
- 2° Diplômes d'honneur;
- 3° Médailles d'or;
- 4° Médailles d'argent;
- 5° Médailles de bronze.

En outre, il peut être attribué, sur la proposition des exposants récompensés ou membres du jury, des diplômes à leurs collaborateurs ou coopérateurs.

La qualité de membre du jury peut être mentionnée par le titulaire de cette fonction dans tous les cas où les exposants sont autorisés à rappeler leurs récompenses.

La qualification de „hors concours” est désormais interdite tant pour les membres du jury que pour les exposants qui ont demandé à rester en dehors de l'attribution des récompenses.

Article 31.

Le palmarès de l'Exposition sera enregistré au Bureau international. Les lauréats ne pourront se prévaloir des récompenses accordées qu'à la condition de mentionner, après la récompense, le titre exact de l'exposition. Ils seront autorisés à ajouter à cette mention le monogramme du Bureau international. Le Bureau international des Expositions fera connaître au Bureau international de la Propriété industrielle à Berne, les expositions enregistrées et lui fera parvenir les palmarès.

Article 32.

Il sera établi, par les soins du Bureau international, des règlements type fixant les conditions générales de composition et de fonctionnement des jurys et déterminant le mode d'attribution des récompenses. L'adoption en sera recommandée aux pays organisateurs.

Tytuł VI.

Postanowienia końcowe.

Artykuł 33.

Konwencja niniejsza będzie ratyfikowana:

a) Każdy Rząd, jak tylko będzie gotów złożyć dokumenty ratyfikacyjne, zakomunikuje o tem Rządowi Francuskiemu. Z chwilą, gdy siedem Rządów oświadczy, iż są gotowe dokonać złożenia tych dokumentów, uskuteczni się to w ciągu miesiąca, który nastąpi po otrzymaniu ostatniego oświadczenia przez Rząd Francuski i w dniu przez ten Rząd wyznaczonym.

b) Dokumenty ratyfikacyjne zostaną złożone w archiwum Rządu Francuskiego.

c) Złożenie dokumentów ratyfikacyjnych zostanie stwierdzone protokołem, podpisanym przez przedstawicieli krajów biorących w tem udział i przez Ministra Spraw Zagranicznych Republiki Francuskiej.

d) Rządy Krajów podpisujących, które nie będą w stanie złożyć dokumentu ratyfikacyjnego pod warunkami przepisanimi w par. a) niniejszego artykułu, będą mogły to uskutecznić w terminie późniejszym, drogą pisemnego zawiadomienia, skierowanego do Rządu Republiki Francuskiej, z dołączeniem dokumentu ratyfikacyjnego.

e) Uwierzytelniony odpis protokołu odnoszącego się do pierwszego złożenia dokumentów ratyfikacyjnych i zawiadomień, wymienionych w poprzednim ustępie, zostanie niezwłocznie przez Rząd Francuski w drodze dyplomatycznej doręczony Rządom, które podpisały niniejszą konwencję, względnie które do niej przystąpiły. W wypadku wymienionym w poprzednim ustępie, Rząd Francuski zawiadomi jednocześnie o dacie otrzymania zawiadomienia.

Artykuł 34.

a) Konwencja niniejsza ma zastosowanie w pełni tylko do terytoriów macierzystych układających się krajów.

b) Jeżeli kraj pragnie wejścia w życie niniejszej konwencji w swoich kolonjach, protektoratach, terytoriach zamorskich i terytoriach zostających pod zwierzchnictwem lub pod mandatem, o takim jego zamiarze winna być umieszczona wzmianka w samym dokumencie ratyfikacyjnym względnie Rząd Francuski ma być o tem powiadomiony oddzielnym zawiadomieniem, które zostanie złożone w archiwum tego Rządu.

Jeżeli ma miejsce taki sposób postępowania, Rząd Francuski doręczy Rządom krajów, które podpisały konwencję względnie do niej przystąpiły, uwierzytelniony odpis zawiadomienia, z podaniem daty jego otrzymania.

c) Wystawy, które obejmują wyłącznie wyroby metropolii i kolonji, protektoratów, terytoriów zamorskich i terytoriów pod zwierzchnictwem lub pod mandatem, są uważane za wystawy narodowe, a tem samem nie podlegające postanowieniom niniejszej konwencji, niezależnie od tego, czy ta konwencja została rozciągnięta na te terytoria.

Titre VI.

Dispositions finales.

Article 33.

La présente Convention sera ratifiée.

a) Chaque Gouvernement, dès qu'il sera prêt au dépôt des ratifications, en informera le Gouvernement français. Dès que sept Gouvernements se seront déclarés prêts à effectuer ce dépôt, il y sera procédé au cours du mois qui suivra la réception de la dernière déclaration par le Gouvernement français et au jour fixé par ledit Gouvernement.

b) Les ratifications seront déposées dans les archives du Gouvernement français.

c) Le dépôt des ratifications sera constaté par un procès-verbal signé par les représentants des pays qui y prennent part et par le Ministre des Affaires étrangères de la République française.

d) Les Gouvernements des pays signataires qui n'auront pas été en mesure de déposer l'instrument de ratification dans les conditions prescrites au paragraphe a du présent article pourront le faire ultérieurement au moyen d'une notification écrite adressée au Gouvernement de la République française et accompagnée de l'instrument des ratifications.

e) Copie certifiée conforme du procès-verbal relatif au premier dépôt de ratification et des notifications mentionnées à l'alinéa précédent sera immédiatement, par les soins du Gouvernement français et par la voie diplomatique, remise aux Gouvernements qui ont signé la présente Convention ou y ont adhéré. Dans le cas visé par l'alinéa précédent, le Gouvernement français fera connaître en même temps la date à laquelle il aura reçu la notification.

Article 34.

a) La présente Convention ne s'applique de plein droit qu'aux territoires métropolitains des pays contractants;

b) Si un pays en désire la mise en vigueur dans ses colonies, protectorats, territoires d'outre-mer et territoires sous suzeraineté ou sous mandat, son intention sera mentionnée dans l'instrument même de ratification ou sera l'objet d'une notification adressée par écrit au Gouvernement français, laquelle sera déposée dans les archives de ce Gouvernement.

Si ce procédé est choisi, le Gouvernement français transmettra aux Gouvernements des pays signataires et adhérents, copie certifiée conforme de la notification, en indiquant la date à laquelle elle a été reçue;

c) Les expositions qui ne comprennent que les produits de la métropole et des colonies, protectorats, territoires d'outre-mer et territoires sous suzeraineté ou sous mandat, sont considérées comme expositions nationales, et par suite non visées par la présente Convention, sans qu'il y ait lieu de rechercher si cette Convention a été étendue à ces territoires.

Artykuł 35.

a) Po wejściu w życie niniejszej konwencji, każdy kraj, który jej nie podpisał, będzie mógł w każdym czasie do niej przystąpić.

b) W tym celu winien on zawiadomić pisemnie i drogą dyplomatyczną Rząd Francuski o swem przystąpieniu. Zawiadomienie takie zostanie złożone w archiwum tego Rządu.

c) Rząd Francuski prześle niezwłocznie rządów krajów, które konwencję podpisały lub do niej przystąpiły, poświadczony za zgodność odpis zawiadomienia z podaniem daty jego otrzymania.

Artykuł 36.

Konwencja niniejsza wywrze skutek dla umawiających się krajów, które wezmą udział w pierwszym złożeniu dokumentów ratyfikacyjnych, w miesiąc od daty protokołu. Dla krajów, które ratyfikują ją później, lub które do niej przystąpią, jak również dla kolonii, protektoratów, terytoriów zamorskich i terytoriów pod zwierzchnictwem lub pod mandatem niewymienionym w dokumentach ratyfikacyjnych, konwencja wywrze skutek w miesiąc po dacie przyjęcia zawiadomień, przewidzianych w artykułach: 33, ustęp d; 34 ustęp b i 35 ustęp b.

Artykuł 37.

Umawiające się kraje nie mogą wypowiedzieć niniejszej konwencji przed upływem terminu pięcioletniego od dnia wejścia jej w życie.

Wypowiedzenie może być wówczas skuteczne skierowane do Rządu Republiki Francuskiej. Wypowiedzenie takie wywrze skutki w rok od daty odbioru tego zawiadomienia. Należycie uwierzytelniony za zgodność odpis zawiadomienia o wystąpieniu, z podaniem daty jego otrzymania, zostanie niezwłocznie doręczony przez Rząd Republiki Francuskiej rządów krajów, które konwencję podpisały względnie do niej przystąpiły.

Postanowienia niniejszego artykułu stosują się analogicznie do kolonii, protektoratów, terytoriów zamorskich, terytoriów pod zwierzchnictwem, lub pod mandatem.

Artykuł 38.

O ile na skutek wypowiedzeń, ilość umawiających się krajów zmniejszy się co najmniej do siedmiu, Rząd Republiki Francuskiej zwoła niezwłocznie konferencję międzynarodową dla omówienia środków, jakie należy przedsięwziąć.

Artykuł 39.

Rząd Republiki Francuskiej poda również do wiadomości biura międzynarodowego odpisy wszystkich dokumentów ratyfikacyjnych, przystąpień i wypowiedzeń.

Article 35.

a) Après l'entrée en vigueur de la présente Convention tout pays non signataire pourra y adhérer à toute époque.

b) A cet effet, il notifiera, par écrit et par la voie diplomatique, au Gouvernement français son adhésion, qui sera déposée dans les archives de ce Gouvernement.

c) Le Gouvernement français transmettra immédiatement aux Gouvernements des pays signataires et adhérents copie certifiée conforme de la notification, en indiquant la date à laquelle elle a été reçue.

Article 36.

La présente Convention produira effet, pour les pays contractants qui auront participé au premier dépôt des ratifications, un mois après la date du procès-verbal. Pour les pays qui la ratifieront ultérieurement ou qui y adhéreront ainsi que pour les colonies, protectorats, territoires d'outre-mer et territoires sous suzeraineté ou sous mandat non mentionnés dans les instruments de ratification, la Convention produira effet un mois après la date de réception des notifications prévues aux articles 33, alinéa d; 34, alinéa b; 35, alinéa b.

Article 37.

Les pays contractants ne peuvent pas dénoncer la présente Convention avant un délai de cinq ans à compter de son entrée en vigueur.

La dénonciation pourra alors être effectuée à toute époque par une notification adressée au Gouvernement de la République française. Elle produira ses effets un an après la date de réception de cette notification. Copie certifiée conforme de la notification, avec indication de la date à laquelle elle a été reçue, sera immédiatement transmise par le Gouvernement de la République française au Gouvernement des pays signataires et adhérents.

Les dispositions du présent article s'appliquent également aux colonies, protectorats, territoires d'outre-mer, territoires sous suzeraineté ou sous mandat.

Article 38.

Si, par suite de dénonciations, le nombre des pays contractants était réduit à moins de sept, le Gouvernement de la République française convoquerait aussitôt une Conférence internationale pour convenir de toutes mesures à prendre.

Article 39.

Le Gouvernement de la République française communiquera également au Bureau international, copie de toutes ratifications, adhésions et dénonciations.

Artykuł 40.

Konwencja niniejsza może być podpisana w Paryżu do dnia 30 kwietnia 1929 r.

Na dowód czego poniżej wyszczególnieni pełnomocnicy podpisali niniejszą konwencję.

Sporządzono w Paryżu, dnia dwudziestego drugiego listopada tysiąc dziewięćset dwudziestego ósmego roku w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwum Rządu Republiki Francuskiej i którego odpisy należyście uwierzytelnione za zgodność zostaną doręczone w drodze dyplomatycznej wszystkim rządów krajów, reprezentowanych na konferencji paryskiej.

ZA ALBANJĘ:

Dr. Stavro Stavri

ZA NIEMCY:

*Dr. Peter Mathies
Emil Wiehl
Dr. Hanns Heiman*

ZA AUSTRALJĘ:

F. C. Faraker

ZA AUSTRIJĘ:

Grunberger

ZA BELGJĘ:

E. de Gaiffier

ZA BRAZYLJĘ:

F. Guimaraes

ZA KANADĘ:

Philippe Roy

ZA KOLUMBIJĘ:

José de la Vega

ZA KUBĘ:

Hernandez Portela

ZA DANJĘ:

H. A. Bernhoft

ZA REPUBLIKĘ DOMINIKANSKĄ:

Dr. T. Franco Franco

ZA HISZPANJĘ:

Carlos de Goyoneche

Article 40.

La présente Convention pourra être signée à Paris jusqu'au 30 avril 1929.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ci-après désignés ont signé la présente Convention.

Fait à Paris le vingt-deux novembre mil neuf cent vingt-huit, en un seul exemplaire qui restera déposé dans les archives du Gouvernement de la République française et dont des copies certifiées conformes seront remises par la voie diplomatique à tous gouvernements des pays représentés à la Conférence de Paris.

POUR L'ALBANIE:

Signé: Dr. Stavro Stavri

POUR L'ALLEMAGNE:

*Signé: Dr. Peter Mathies
Emil Wiehl
Dr. Hanns Heiman*

POUR L'AUSTRALIE:

Signé: F. C. Faraker

POUR L'AUTRICHE:

Signé: Grunberger

POUR LA BELGIQUE:

Signé: E. de Gaiffier

POUR LE BRÉSIL:

Signé: F. Guimaraes

POUR LE CANADA:

Signé: Philippe Roy

POUR LA COLOMBIE:

Signé: José de la Vega

POUR CUBA:

Signé: Hernandez Portela

POUR LE DANEMARK:

Signé: H. A. Bernhoft

POUR LA RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:

Signé: Dr. T. Franco Franco

POUR L'ESPAGNE:

Signé: Carlos de Goyoneche

ZA FRANCJĘ:

P. Chapsal
Charmeil
R. Coulondre
J. Lesoufache
G. Roger Sandoz
Baron Thénard

ZA WIELKĄ BRYTANJĘ I PÓŁNOCNĄ
IRLANDJĘ:

E. Crowe
J. R. Cahill
R. W. C. Cole

ZA GRECJĘ:

N. Politis

ZA GWATEMALE:

José Matos

ZA HAITI:

Nemours

ZA WĘGRY:

Frédéric Villani

ZA WŁOCHY:

Giovanni Belli

ZA JAPONJĘ:

H. Kawai

ZA MAROKKO:

J. Nacivet

ZA HOLANDJĘ:

E. H. Krelage

ZA PERU:

M. H. Cornejo

ZA POLSKĘ:

Otton Weclawowicz

ZA PORTUGALJĘ:

A. da Gama Ochoa

ZA RUMUNJĘ:

Const. Diamandy

ZA KRÓLESTWO SERBÓW, CHORWATÓW
I SŁOWENCÓW:

Milivoj Pilya

POUR LA FRANCE:

Signé: P. Chapsal
Charmeil
L. Coulondre
J. Lesoufache
G. Roger Sandoz
Baron Thénard

POUR LA GRANDE-BRETAGNE ET L'IRLANDE
DU NORD:

Signé: E. Crowe
J. R. Cahill
R. W. C. Cole

POUR LA GRÈCE:

Signé: N. Politis

POUR LE GUATÉMALA:

Signé: José Matos

POUR HAÏTI:

Signé: Nemours

POUR LA HONGRIE:

Signé: Frédéric Villani

POUR L'ITALIE:

Signé: Giovanni Belli

POUR LE JAPON:

Signé: H. Kawai

POUR LE MAROC:

Signé: J. Nacivet

POUR LES PAYS-BAS:

Signé: E. H. Krelage

POUR LE PÉROU:

Signé: M. H. Cornejo

POUR LA POLOGNE:

Signé: Othon Weclawowicz

POUR LE PORTUGAL:

Signé: A. da Gama Ochoa

POUR LA ROUMANIE:

Signé: Const. Diamandy

POUR LE ROYAUME DES SERBES, CROATES
ET SLOVÈNES:

Signé: Milivoj Pilya

ZA SZWECJĘ:

Z zastrzeżeniem ratyfikacji przez Jego Królewską Mość z aprobatą Parlamentu.

Albert Ehrensvar
Joseph Sachs
S. Berjius

ZA SZWAJCARJĘ:

Dunant
Dr. M. G. Liénert
Gustav Brandt

ZA TUNIS:

H. Geoffroy-Saint-Hilaire

ZA ZWIĄZEK SOCJALISTYCZNYCH
REPUBLIK RAD:

M. Toumanoff
G. Lachkevitch
M. Rafaloff

PROTOKÓŁ PODPISANIA.

Podpisani pełnomocnicy zebrali się w dniu dzisiejszym celem podpisania konwencji o wystawach międzynarodowych.

Delegacja belgijska stwierdza, że niniejsza konwencja nie ma zastosowania do tych wystaw, na które oficjalne zaproszenie już zostało przesłane krajom zagranicznym drogą dyplomatyczną, a zwłaszcza wystawy międzynarodowej, organizowanej w Brukseli w 1935 r.

Delegacja Rządów Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandji, Kanady, Australji, Nowej Zelandji i Wolnego Państwa Irlandji, oświadczają, że uważają, iż konwencja o uregulowaniu wystaw międzynarodowych, nie dotyczy wystaw, które mogą być urządzone przez jednego z członków Brytyjskiego Związku Narodów i w których udział mogą wziąć tylko inni członkowie tego Związku.

W chwili podpisania konwencji o wystawach międzynarodowych, delegacja włoska pragnie zaznaczyć że kładzie swój podpis ad referendum i z zastrzeżeniem ewentualnego zawiadomienia ze strony jej Rządu, szczególnie co się tyczy podporządkowania postanowieniom konwencji wystaw naukowych, trwających ponad trzy tygodnie i urządzanych z okazji kongresów międzynarodowych.

W chwili podpisania protokołu, załączonego do konwencji o wystawach międzynarodowych, delegacja włoska oświadcza, że jest dla niej niemożliwe przyłączyć się do czwartego życzenia, wyrażo-

POUR LA SUÈDE:

(Sous réserve de ratification par S. M. le Roi avec approbation du Riksdag).

Signé: Albert Ehrensvar
Joseph Sachs
S. Berjius

POUR LA SUISSE:

Signé: Dunant
Dr. M. G. Liénert
Gustav Brandt

POUR LA TUNISIE:

Signé: H. Geoffroy-Saint-Hilaire

POUR L'UNION DES RÉPUBLIQUES
SOVIÉTIQUES SOCIALISTES:

Signé: M. Toumanoff
G. Lachkevitch
M. Rafaloff

PROTOCOLE DE SIGNATURE.

Les Plénipotentiaires soussignés se sont réunis à la date de ce jour, à l'effet de procéder à la signature de la Convention concernant les expositions internationales.

La délégation belge fait constater que la présente Convention ne s'applique pas aux expositions pour lesquelles une invitation officielle a déjà été adressée, par la voie diplomatique, aux pays étrangers et notamment à l'Exposition Internationale organisée à Bruxelles en 1935.

Les délégations des Gouvernements du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et l'Irlande du Nord, du Canada, de l'Australie, de la Nouvelle Zélande, et de l'Etat libre de l'Irlande du Nord déclarent qu'elles considèrent que la Convention pour le règlement des expositions internationales, ne concerne pas les expositions qui pourraient être tenues par un membre de la Communauté Britannique des Nations et dont la participation serait limitée aux autres membres de la Communauté Britannique des Nations.

Au moment de procéder à la signature de la Convention concernant les Expositions Internationales, la Délégation Italienne tient à préciser que sa signature est apposée ad referendum et sous réserve de communications éventuelles de son Gouvernement, notamment en ce qui concerne l'inclusion dans les dispositions de la Convention des Expositions Scientifiques ayant une durée dépassant trois semaines et organisées à l'occasion de Congrès Internationaux.

Au moment de procéder à la signature du Protocole annexé à la Convention concernant les Expositions Internationales, la Délégation Italienne déclare qu'il ne lui est pas possible de se rallier au

nego w tym protokóle, gdyż Włochy nie przystąpiły do konwencji madryckiej z dnia 14 kwietnia 1891 r., przejranej w Waszyngtonie w dniu 2 czerwca 1911 r. w sprawie ścigania fałszywych oznaczeń pochodzenia.

Delegacja Japońska wyraża życzenie, aby zaproszenia dyplomatyczne, kierowane przez kraj, który urządza wystawę specjalną, było wysyłane do Japonji co najmniej półtora roku przed terminem wystawy ze względu na jej położenie geograficzne.

Delegacja Związku Socjalistycznych Republik Rad oświadcza, że przy stosowaniu postanowienia art. 4 konwencji, według którego okres czasu co najmniej pięcioletni powinien dzielić dwie specjalne wystawy tego samego rodzaju, urządzone w tym samym kraju, Rząd Związku Socjalistycznych Republik Rad zastrzega sobie prawo brania w rachubę oddzielnie każdej z sześciu Republik, będących członkami Związku, a mianowicie: Rosji, Ukrainy, Federacji Zakaukaskiej, Białej Rusi, Turkiestanu i Uzbekistanu.

Na dowód czego pełnomocnicy podpisali niniejszy protokół.

Sporządzono w Paryżu dnia dwudziestego drugiego listopada 1928 roku.

quatrième vœu exprimé dans ce Protocole, l'Italie n'ayant pas adhéré à la Convention de Madrid du 14 avril 1891 révisée à Washington le 2 juin 1911, sur la répression des fausses indications d'origine.

La délégation japonaise émet le vœu que l'invitation diplomatique adressée par le pays organisateur d'une exposition spéciale soit envoyée au moins un an et demi à l'avance au Japon, pour tenir compte de la situation géographique de ce pays.

La délégation de l'Union des Républiques Soviétistes Socialistes, déclare que pour l'application de la règle de l'article 4 de la Convention, selon laquelle un délai d'au moins cinq ans doit séparer deux expositions spéciales de même nature organisées dans un même pays, le Gouvernement de l'Union des Républiques Soviétistes Socialistes se réserve de tenir compte séparément de chacune des six Républiques Membres de l'Union, à savoir celles de Russie, de l'Ukraine, de la Fédération Transcaucasienne, de Russie Blanche, de Turkmenistan et d'Ouzbékistan.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont signé le présent Protocole.

Fait à Paris, le vingt-deux novembre mil neuf cent vingt-huit.

ZA ALBANJĘ:

Dr. Stavro Stavri

ZA NIEMCY:

*Dr. Peter Mathies
Emil Wiehl
Dr. Hanns Heiman*

ZA AUSTRALJĘ:

F. C. Faraker

ZA BELGJĘ:

E. de Gaiffier

ZA BRAZYLJĘ:

F. Guimaraes

ZA KANADĘ:

Philippe Roy

ZA KOLUMBJĘ:

José de la Vega

ZA KUBĘ:

R. Hernandez Portela

POUR L'ALBANIE:

Signé: Dr. Stavro Stavri

POUR L'ALLEMAGNE:

*Signé: Dr. Peter Mathies
Emil Wiehl
Dr. Hanns Heiman*

POUR L'AUSTRALIE:

Signé: F. C. Faraker

POUR LA BELGIQUE:

Signé: E. de Gaiffier

POUR LE BRÉSIL:

Signé: F. Guimaraes

POUR LE CANADA:

Signé: Philippe Roy

POUR LA COLOMBIE:

Signé: José de la Vega

POUR CUBA:

Signé: R. Hernandez Portela

ZA DANJĘ:

H. A. Bernhoft

ZA REPUBLIKĘ DOMINIKANSKĄ:

Dr. T. Franco Franco

ZA HISZPANJĘ:

Carlos de Goyoneche

ZA FRANCJĘ:

*P. Chapsal
Charmeil
R. Coulondre
J. Lesoulache
G. Roger Sandoz
Baron Thénard*ZA WIELKĄ BRYTANJĘ I PÓŁNOCNĄ
IRLANDJĘ:*E. Crowe
J. R. Cahill
R. W. C. Cole*

ZA GRECJĘ:

N. Politis

ZA GWATEMALĘ:

José Matos

ZA HAITI:

Nemours

ZA WĘGRY:

Frédéric Villani

ZA WŁOCHY:

Giovanni Belli

ZA JAPONJĘ:

H. Kawai

ZA MAROKKO:

J. Nacivet

ZA HOLANDJĘ:

E. H. Krelage

ZA PERU:

M. H. Cornejo

POUR LE DANEMARK:

Signé: H. A. Bernhoft

POUR LA RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:

Signé: Dr. T. Franco Franco

POUR L'ESPAGNE:

Signé: Carlos de Goyoneche

POUR LA FRANCE:

*Signé: P. Chapsal
Charmeil
R. Coulondre
J. Lesoulache
G. Roger Sandoz
Baron Thénard*POUR LA GRANDE-BRETAGNE ET L'IRLANDE
DU NORD:*Signé: E. Crowe
J. R. Cahill
R. W. C. Cole*

POUR LA GRÈCE:

Signé: N. Politis

POUR LE GUATÉMALA:

Signé: José Matos

POUR HAÏTI:

Signé: Nemours

POUR LA HONGRIE:

Signé: Frédéric Villani

POUR L'ITALIE:

Signé: Giovanni Belli

POUR LE JAPON:

Signé: H. Kawai

POUR LE MAROC:

Signé: J. Nacivet

POUR LES PAYS-BAS:

Signé: E. H. Krelage

POUR LE PÉROU:

Signé: M. H. Cornejo

ZA POLSKĘ:

Delegacja Polska, podpisując niniejszą konwencję, zawiadamia, że Rząd Polski ma zamiar zorganizować Powszechną Wystawę Międzynarodową w Warszawie w 1943 r. i uważa, że ta deklaracja nie jest sprzeczną z zobowiązaniami, które bierze na siebie podpisując niniejszą konwencję.

Otton Weclawowicz

ZA PORTUGALJĘ:

A. da Gama Ochoa

ZA RUMUNJĘ:

Const. Diamandy

ZA KRÓLESTWO SERBÓW, CHORWATÓW
I SŁOWENCÓW:

Milivoj Pilya

ZA SZWECJĘ:

Z zastrzeżeniem ratyfikacji przez Jego Królewską Mość z aprobatą Parlamentu.

Albert Ehrensvard

Joseph Sachs

S. Berjius

ZA SZWAJCARJĘ:

Dunant

Dr. M. G. Liénert

Gustav Brandt

ZA TUNIS:

H. Geoffroy-Saint-Hilaire

ZA ZWIĄZEK SOCJALISTYCZNYCH
REPUBLIK RAD:

M. Toumanoff

G. Lachkevitch

M. Rałaloff

Zaznajomiwszy się z powyższą konwencją uznaliśmy ją i uznajemy za słuszną zarówno w całości jak i każde z zawartych w niej postanowień; oświadczamy, że jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona i przyrzekamy, że będzie niezmiennie zachowywana.

NA DOWÓD CZEGO wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 12 maja 1931 r.

(—) *I. Mościcki*

Przez Prezydenta Rzeczypospolitej
Prezes Rady Ministrów:

(—) *A. Prystor*

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) *August Zaleski*

L. S.

POUR LA POLOGNE:

(La délégation de la Pologne, en signant la présente convention, tient à communiquer que le Gouvernement polonais a l'intention d'organiser une Exposition générale internationale à Varsovie en 1943 et qu'elle considère que cette déclaration n'est pas contraire aux engagements qu'elle prend en signant la Convention).

Signé: Othon Weclawowicz

POUR LE PORTUGAL:

Signé: A. da Gama Ochoa

POUR LA ROUMANIE:

Signé: Const. Diamandy

POUR LE ROYAUME DES SERBES, CROATES
ET SLOVÈNES:

Signé: Milivoj Pilya

POUR LA SUÈDE:

(Sous réserve de ratification par S. M. le Roi avec approbation du Riksdag).

Signé: Albert Ehrensvard

Joseph Sachs

S. E. jius

POUR LA SUISSE:

Signé: Dunant

Dr. M. G. Liénert

Gustave Brandt

POUR LA TUNISIE:

Signé: H. Geoffroy-Saint-Hilaire

POUR L'UNION DES RÉPUBLIQUES
SOVIÉTIQUES SOCIALISTES:

Signé: M. Toumanoff

G. Lachkevitch

M. Rałaloff

Après avoir vu et examiné lesdits Convention et Protocole de Signature Nous les avons approuvés et approuvons en toutes et chacune des dispositions qui y sont contenues; déclarons qu'ils sont acceptés, ratifiés et confirmés et promettons qu'ils seront inviolablement observés.

EN FOI DE QUOI, Nous avons donné les Présentes revêtues du Sceau de la République.

A Varsovie, le 12 mai 1931.

(—) *I. Mościcki*

Par le Président de la République
Le Président du Conseil des Ministres:

(—) *A. Prystor*

Le Ministre des Affaires Étrangères:

(—) *August Zaleski*

L. S.